

ಉಪಾದ್ಯೆ ರು ವರು ಶಿವಾಜಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮ್ಯಾಲ ಯ ದಲ್ಲಿ ಕಿರಿದು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಕ್ರತ ಸಂಗೀತಾಷ್ಟಿ ರು ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಅವರು ದಡಿದ ರೀತಿ, ಅದನ್ನು ಆದಿಯೆಂದು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಸುಘಟಿಸಿದ ವೈಖರಿ, ಸಂಗೀತಾಷ್ಟಿ ರು ಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ರಮಣೀಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಂಗೀತಾಷ್ಟಿ ರು ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಆವಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೈನಗಳ ಗ್ರಂಥ (ಆಚಾರಂಗ) ದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶೀರ್ಷಿಕೆ (ಸಾಲನ್ನ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ :

“ಜೀವೋಪ ಸದ್ವಾ ಏ ನಿಕೃತ್ಯ ವಂತೋ ತ ಮೇವ ಅಣ ಪಾಲೇಜ್ಜಾ ”

“ನೀನು ರುವಾಪ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೇಳುವೆ ಒಂದು ವಿಯೋ ಅದಕ್ಕೆ (ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ) ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರು.”

ಈ ವಾಕ್ಯವು ವಾಕ್ಯ ಬಾರತದ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದ ಸುಮಾರು 42 ಮೈತ್ರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆತ್ಮೀಯ ದೇವತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಆಚಾರಂಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಚಿಂತನಾ ಚಿತ್ತವು ತರುವಣಿಗೆ ಬಿಡುವಾಗಿ ವಾಗ್ದೇಶಿಸಿತ್ತು.

ಮೇಲೆ ಮರಿಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದಿದ್ದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪಾದ್ಯೆ ರು ವರು ಹಲವು ಸಲೇಷದ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುಸ್ತಕ ನಿಧಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವು ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರೇರಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಗವಾನ್ ಮಹಾಶಿರಸ್ತಾ ಖರು 2500 ನೇ ನಿರ್ವಾಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಹಾಶಿರಸ್ತಾ ಖರು ಜನ್ಮಸ್ಥಳವಾದ ವೈಶಾಲಿಯಲ್ಲಿ (ಬಿಹಾರ) ಪ್ರಾಕ್ರತ ಮತ್ತು ಜೈನ ಮ್ಯಾಲೇಷದ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು, ಬಿಹಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಶಾಂತಿಪ್ರಸಾದ ಜೈನರಾಯ ಮುಂದಾಳುತನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ರುಶಿಸಿ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಉಪಾದ್ಯೆ ರು ವರು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಜೀವದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನೀಡಿದ ಅವರು ಸಲಹೆ-ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳು ಬಹು ಉಪಯುಕ್ತವಾದವು. ದಿಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿ ಮ್ಯಾಲ ಯ ದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ “ರಾಜಕೃಷ್ಣ ಜೈನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು”ಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಈ

ಟ್ರಸ್ಟಿನ ಆದ್ಯಕ್ಷದರು ಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರ ಜೈನಶಿ ಪ್ರೇರಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ವತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ರೂಪುರೇಷೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿವರುಷ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜೈನ ಮೈ-ಪ್ರಾಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂಥ 2-3 ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು ಈ ವತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ವತಿಯ ಬಾರತ ಮೈ ಮೂಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಇದಿಗೂ ಅನುಲಯವಾಗಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಬಾರತದ ಹಲವು ಮೈ ಮೂಲರುಗಳಿಗೂ ಸಹಾಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ, ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ವತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು (ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1991) ನನ್ನ ದೇಶದ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ದೇಶದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ನನ್ನ ಮೇರು. “Jaina Code of Conduct for House holders Its signicance and Its Relevance to the Present Times” ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿ ಜೈನ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ, ಅದರ ವಹಿವಾಟು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಔಚಿತ್ಯ ಮುಂದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬರುವ ಕೃಷಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ : ಮುಖ್ಯ

1. ಉಪನ್ಯಾಸವು ವತಿಯ ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂದ ಕೊಡುಗೆ

2. ಪ್ರಾಕ್ರಮಣದ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಜಕವಾಗಿ

3. ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶ್ಯ ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದಕವಾಗಿ, ಸಹಾಯದ ನೋಡಕವಾಗಿ

4. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಪದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಉಪನ್ಯಾಸವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆದ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

3. ಉಪನ್ಯಾಸವು ವತಿಯ ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂದ ಕೊಡುಗೆ

1. ಪ್ರಾಕೃತ ಅರ್ಧವು ಇಂದಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು :

ಈ ವಿಷಯವು ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಪಕ್ಷಿನೋಟದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪಿ.ಲೆ., ಇನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆಯ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವರ ಕಾರ್ಯದ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕೃತಿಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅನುಭವಗಳ ಮತ್ತು ಮನವರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತ.

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರ ಪ್ರಾಕೃತ ಅರ್ಧವು ಇಂದಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, (1930-1962)

ದೈನಂದಿನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಆಗಮಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳ, ಕುಂದಕುಂಡಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರವಚನಸಾರಾಂಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳ, ವಟ್ಟಕೀರರ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಿವಕೋಟಾಚಾರ್ಯರ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮಹತ್ವದ ಬಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಟ್ಟದ ಪಠ್ಯ ಮತ್ತು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸ್ವತಃ ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೌಢ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು, ನುಡಿಯ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಕೃತ ಅರ್ಧವು ಇಂದಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಕರ್ನಾಟಕ, ವೈಕುಂಡ, ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮೈಮೈಯ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎ. ಎಮ್. ಫಾಟಗಿ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು. ಡಾ. ಎಸ್. ಬಿ. ದೇವ ಡಾ. ವಿ. ಎಮ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪ್ರೊ.ಆರ್. ವಿ. ದೀಕ್ಷಿತ; ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ಶಿವಬಡಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಮೆರೆದು ವಂದಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರ ಅನೇಕ ಮೈಮೈಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈನಂದಿನ ಅಥವಾ ದೈನಂದಿನ ಮೈಮೈಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಶಿವಾಜಿ ಮೈಮೈಯ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮೈಮೈಯ, ಮುಂಬಯಿ ಮೈಮೈಯ, ತ್ರಣಿ ಮೈಮೈಯ, ಸುಖಾಡಿಯ ಮೈಮೈಯ ಇವು ಪ್ರಮುಖವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು. ವಿಷಯವೆಂದರೆ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಾಕೃತ ಕೀರ್ತಿಯ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿತ್ತು-ಬೌದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಲಿಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದಂತೆ. ಮುಂದೆ ಬರಬರುತ್ತ ಪ್ರಾಕೃತದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರ ಹಲವಾರು

ವರ್ಗಗಳೆಂದು ಗತಿ ಕೊಟ್ಟು ರಿಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಅದ್ವೈತನ ಕಾರ್ಯ ಬಂದು ಪ್ರಮುಖ ವರ್ಗವಾದರೆ, ಅಖಿಲ ಬಾರತದ ಮಟ್ಟದ ಪಂಡಿತು-ಸಮ್ಮೇಲನ-ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಬಾರತೀಯ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮ್ಯಾ ಪಂಡಿತ್ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧಿಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ, 'ಬೌದ್ಧ, ದರ್ವ-ಜೈನ, ದರ್ವ' ಎಂಬ ಜಂಟಿ ಶಾಖೆಯಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬೀಜಪುಂಡ್ರ, 'ಪ್ರಾಕೃತ ಮತ್ತು ಜೈನ, ದರ್ವ' ಎಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಿತು. ಈ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಹೀರಯಾಲ ಜೈನರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಗಿವೆ. ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ, ಇತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ (ವಾರಾಣಾಸಿ), ಪು. ಡಿ. ಬಾರತೀಯ ಮ್ಯಾ ಪಂಡಿತ್ ಸಂಘ (ಹೈದರಾಬಾದ್), ಜೈನ-ಮ್ಯಾ ಪಂಡಿತ್ ಸಂಘ (ಬಾಲ್ಕೋ-ರಾಜಸ್ಥಾನ), ಪ್ರಾಕೃತ ಜ್ಞಾನ ಬಾರತ (ಬೆಂಗಳೂರು) ಮೊದಲಾದ ಸಂಘಟನೆಗಳು ತಾವು ಸಂಘಟಿಸುವ ಪಂಡಿತು-ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ.

2. ಪ್ರಾಚೀನ ಅಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಜೈನ ಮೈಗಿ ಸಂದ ಕೊಡುಗೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಅಮೂಲ್ಯ ಜೈನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ಫುಲೋಕೇಶ್ವರಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರತಜ್ಞ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದ ಉಚ್ಚ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗಳ ಹಿಂದೆ, ಅವರ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನ-ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಇದ್ದು ಬಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮ್ಯಾ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಸಂಪಾದನೆ ಕೆಲವು ಮರ್ವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಹುದುಗೊಂಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಪ್ರಾಕೃತ-ಸಾಹಿತ್ಯ - ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳ ವಹಿವಾಟು ವನ್ನೂರು ಬಿಟ್ಟು ಡಾ. ಪಿ. ಪು. ಪೈದ್ಯದಿಂದ ಪಡೆದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಜೈನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಶಕ್ತಿಯೂ, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಪಾಠ ನಿರ್ಧಾರ ಕೆಲವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಫುಲೋಕೇಶ್ವರಿ ಸಂಶೋಧನೆ ತುಳುವೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಡಾ. ಪಿ. ಎಸ್. ಸುಂಕೇಶ್ವರಿಂದ

ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಒಂದು ಷರದ ಸುಲೋದನನು ನಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದ ಸುಪಾದನನು ನಗಲಿ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ “One thing at a time and that too to its completion” ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯ, ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಎಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಾ. ದಿಳಿ ಮಲಕರಿದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಂಡುಲಿಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಾಸಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಜೈನ ದ್ರವದ ಪರಂಪರೆ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಷು ಸ್ವತಃ ಸುಲೋದನನು ಮತ್ತು ಸುಪಾದನನು ಮೂನಿದಿ ಎಂಬ ಅನುಭವದ ಮತವನ್ನು ಮನಿತ್ತಿ ಜಿನ ಮಿರುಜಿ ಅವರಿದ ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಸುಲೋದನ-ಸುಪಾದನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮತ್ಯ ಸುಲೋದನ ಪುಣಾಲಿಯನ್ನು, ತಮ್ಮ ಗುರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಶುಭ್ರಿಂಗರಂಹ ಘನ ಮಿಷ್ಟಾಂಕದ ಅರಿತು, ಹಿತವಿತವಾಗಿ ಅಳವಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿದ ಸುಲೋದನ, ಸುಪಾದನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ ಎಂದು ದೀರಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ನಾಥ ಹಾ. ಉಪಾದ್ಯರು ವರಿದ ಪ್ರಕುಪಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ವ್ಯಾಧ್ಯುಗದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೊಚ್ಚಾಗಿ ಅಥುಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಮೈಗೆ ಸುಬುದಿತ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಆರ ಸುಲೋದನ ಲೇಖಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅಥುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಸುಖೇಷಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಅವರ ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಲ್ಕು ಗುಂಥಗಳಾಗಿ ವಿಗಡೇಹದ.

I

ಪಂಚಸುತ್ರ

ಕಾರ್ತಿಕೇದು ಮು ಪ್ರೇಕ್ಷಾ

ಷಣಿ ಮಂಡಾಗವ

ಜಂಬೂಧೀಪ ಪ್ರಜ್ಞಪಿ

ಪ್ರವಚನ ಸಾರ

ಪರಮತ್ಮ ಪ್ರಪಾ

ಶಿಷ್ಯರು ಪಣ್ಣತಿ

II

ಬೃಹತ್ ಸುಲೋದನ

ವರಂಗ ಚಡಿ

ಆತ್ಮನು ಶಾಸನ

ಪುಣ್ಯನು ವರಂಗೇಶ

ಸುನೃತಿಸುಷ್ರು

ನ್ಯಾಯಮತು

ದವರ್ತುಕು

ಪ್ರಬಾಚಂದ್ರನಕಥಾಕೀಶಶ

ಜ್ಞಾನಾರ್ಣವ

ಉಪಾಸಕಾದ್ಯಯನ

III

ಲೀಲಾವತಿಕಹಾ

ಕುಮಲರುಮಲಾ

ದರ್ಶಾರ್ಣವ್ಯಾನ

IV

ಕಂಸವ್ಯಾಳ

ಉಪಾನಿರುದ್ಧ

ಚಂಚುಕಾ

ಆನಂದಸುಂದರಿ

ಶೃಂಗಾರವಜರಿ

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ IV ನಿಯ ಗುಂಪು ಚಿನ್ನಾಟವಾಗಿ ದವರ್ತನಿರಪೇಕ್ಷ (Secular) ಪ್ರಾಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವೇಷುಲ ಬಾರಿ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 11 ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ದಿಳಕೆ ತಂದ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ವಿಭದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಗಳ ದಂಡಾರಗಳ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಹೆಸರಿತಯ, ಪುತ್ರವತು ವೇಕವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ವಿಧಾಂಸರ ವತ್ರ ಚಿಜ್ಞಾನುಗಳ ಜಗತ್ತಿನ ಮಂದಿ ಸಯುತು ದಸುದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದುಗಳು ಡ. ಫಿ. ಎಸ್. ಅಗರವಾಲ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇ: “ Dr. upadhye rescued them from the long oblivion of ancient Manuscript Libraries”.

ಈ ಸುವಗ್ರಂಥಗಳ ಮರು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅಗಾದವಾಗಿದೆ.

1. ಜೈನ ತತ್ವಜ್ಞಾನವತ್ರ ದಮರ್.
- i ವಸ್ತುಗಳ ವಲ ತತ್ವ ವಿವಾರ
- ii ಪ್ರಪುಣ-ಪ್ರವೇಯ ವಿವಾರ
- iii ತಕಲಾಸ್ಯ

iv ಅದ್ಭೂತ

2. ಜೈನ ಔಷ್ಣ
3. ಜೈನ ಸೃಷ್ಟಿ ರು ಷುರಣಾಶಾಸ್ತ್ರ
4. ಜೈನ ಅನುಭವ (Mysticism)
5. ಜೈನ ಕಾವ್ಯ
6. ಜೈನ ಕಥಾನಕ ಸಾಹಿತ್ಯ
7. ಜೈನ ಪುರಾಣ

ಬಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಬಾಷೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ, ಈ ಕೃತಿಗಳು ಕೆಳಗಿನ ಬಾಷೆ -

ಉಪಬಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ :

1. ಪ್ರಾಕೃತ

- i ಜೈನ ಶೌರಸೇನಿ
- ii ಜೈನ ಮಹಾಯಾತ್ರಿ
- iii ಅಧರ್ಮ ಮಾಗದಿ
- iv ಮಹಾಯಾತ್ರಿ
- v ಅಪುಬ್ರೂದಿ
- vi ಪ್ರೈಶಾಚಿ

2. ಸಂಸ್ಕೃತ

3. ಕನ್ನಡ

ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಜೈನ ಷೈಗೆ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮರ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ಕೊಡುಗೆ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮುಬ ದ ನನ್ನ ಸುಖೋರು ಪ್ರಲುತ್ತಿತಿ:

1. ಪ್ರವಚನಸಾರ
2. ಪರಮವತ್ಸ ಪ್ರಕಾಶ

3. ಖಿಷಾಯ ಪಣ್ಣತಿ

4. ಭಹ ತ್ತಥಾ ಕೀಶ

5. ಲೀಲಾ ವಾ ಈ ಕಹಾ

6. ಕು ಮಲರು ಮಖಾ

7. ದರ್ಶನಾಖ್ಯಾನ

ಇನ್ನು ಒದೊಂದಾಗಿ ಈ ಕೃತಿಗಳ ವಹತ್ತಿ ವತ್ತಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ತೊದ ಕೊಕ್ಕು ವಾ :

1. ಪ್ರವಚನಸಾರ (ಕ್ರಿ. ಶ. ಪು : 100 ರಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. 200); ಇದು ಆಚಾರ್ಯ

ಕುಂದಕುಂದದ ರಚಿತವಾದ ದೊಯರರ ಅಧಿಕೃತ ಆಗವ ಗ್ರಂಥ. ಇದು ಜೈನ ಶೌರಸೇನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಲಿದ್ದು, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದರ ಪಾಠ್ಯವಸ್ತು ಮೆ ನ್ಯಾಯ ಬದ್ದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೈನದರ್ಶನದ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನ, ಮುನಿದರ್ಶನದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ ಅವರು ಅಥುಗಳ ವಹತ್ತನ್ನು ಮೇಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಸುರೋರ್ಥ ಮತ್ತು ಮೈತ್ಯುಣವಾದ 125 ಫಲಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹಲ ಸ್ಥಾನ (ಇದು ಈಗ ಅದ್ರು ಪ್ರದೀತ ದಲ್ಲಿದೆ; ಆಗ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಬಳಗವಾಗಿತ್ತು) ಜೈನ ಶೌರಸೇನಿಯ ಐಹವಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅಥುಗಳ ವೆಲೆ ಹೆಲೆ ಬಿಳಕು ಚಿಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಲೆಕ್ಕ ಮಹತ್ತರದಿಂದೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಗುದರ್ಶನದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಆದರ ಸ್ವರೂಪ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 1936 ರಲ್ಲಿ ಅಸಿರು ಷಹ್ ಸೊಸಾಯಿಟಿಯ ಸೊಡದನ ಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅಬಿಪ್ರಾಯ ಮ್ನು ನಿನಚಿತಂದರಿ ತಪ್ಪುಗದ :

Dr. Upadhye's most interesting contribution here is perhaps his conclusion that the similarities of jainism, Buddhism and Sankhya Philolsophy point to the existance of great indigenous religion which flourished before the streams of the Aryan and indigenous religion at the close of Brahmana period, we owe on one hand the Atmavidya of the Upanisads and the tenets of Jainism and Buddhism on the other."

“ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಬಹು ವಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಯವರು ಕೆಲವು ಗೆ ಮದರಿ ಪ್ರಾರಂಭ: ಅವರು ಕೆಲವು ತಿವಣು: ಜೈನ-ಬೌದ್ಧ, ದರ್ವಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಬಹು ವಸಾವುಗಳ, ಆರು ಶರು, ಬಾರ್ತಕ್ಕೆ ಬಹು ವಪು ವರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಬಹು ವಹಾಸ ಸ್ಥಾನಿಕೆ ವಗು, ದರ್ವಣದ ಮೂಲಕ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳ ಕಾಲದ ಕೆಲವು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆರುಣರ ಮತ್ತು ಈ ಸ್ಥಾನಿಕೆ ದರ್ವಣದ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಸುಖ್ಯಲಕ್ಷಿ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಆತ್ಮಯೈ ಮತ್ತು ಜೈನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ದರ್ವಣಗಳ ತತ್ವಗಳು ಖಣಿತವಾಗಿವೆ.”

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮದರಿ ಇಡೀ ಜೈನ ದರ್ವಣದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇತಿಹಾಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವೇ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರಗೆ ಡಿ. ಲಿಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಆಧ್ಯಯನ, ಖಣಿತವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯ ಕುಂದಕುಂದರ ಆಗಿನ ಕನ್ನಡ ಸಿದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆದವರಿಬ್ಬ ಸಂಗತಿ ನನಗಿ, “ **Kundakundacarya The Literary Doyen of Karnataka**’- ‘ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅಧಿಪತಿ ರುಷದದ ಕುಂಡಕುಂದಾರು’ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬೆರೂಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಬಂಧ ‘**Glory of India**’ ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

1935 ರಲ್ಲಿ ‘ರಾಯ ಚಹು ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರವು’ (ಮುಂಬಯಿ) ಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 600 ಪುಟಗಳ ಈ ಉದ್ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಗಳು ಕಳೆದ 30 ವರುಷಗಳಿಂದ ದುರ್ಲಭವಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ (1990) ಈ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥದ ಪಾಠ್ಯವಸ್ತು, ಹಿಂದಿ ಅನುವಾದದ ಮೂಲದಿಂದ, ಶ್ರೀ ಕುಂದಕುಂದ ಬಾರ್ತ (ದಿಲ್ಲಿ) ಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳು ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

2. ಪರವತ್ ಪ್ರಕಾಶ : ಯೋಗಿಯು ದೇವನ ಅಪಭ್ರಂಶ ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಈ ಗ್ರಂಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವರ್ಯು ಗಣಕೆ (ಕ್ರಿ.ಶ. ಸುಮಾರು 500-600) ಸೇರಿದ್ದು ಹಳಸೀಖಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾವಣಿತ ಪಾಠ್ಯವನ್ನು ಕುನರಚಿಸಿ, ಗ್ರಂಥದ ಸವಗ್ರ ಆಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ಮದ್ರಾಸರೂ, ಸಾವಾನ್ಯ ಓದುಗರೂ ಒದಗಿಸಿದ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಈ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿದೆ. 124 ಪುಟಗಳ ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಗ್ರಂಥದ, ಪಠ್ಯವಸ್ತು ಮೇ

ಸುತ್ತ, ಅಪಭ್ರಂಶ ಬಾಷೆಗೆ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸುಂದ ಕೊಡೆಗೆ ಮೇಷುಲಾದಭುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೈನ ಅನುವಾಹ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಅನುಭವ ರತ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಮೈತ್ರಾಂಸರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಕಾ. ಜೈ. ಮೈಲಯದ ಡಾ. ಎಸ್. ಕೆ. ಡೇ.

ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. **“You have omitted no relevant points from your discussion and your edition of this difficult text is all that one can desire.... I have nothing but great admiration for the patience, industry and learning displayed by this work.”**

“ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಈ ಸುವರ್ಣ ಅಂಶವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೊಡುವ ಈ ಪಾಠ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಮೈತ್ರಾಂಸರು ಬಹು ಸುವಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹಂಚಿದರು. . . . ಈ ಕೃತಿಯು ಬಹು ಶೋಧಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಮನೋದೃಷ್ಟಿ, ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಂತರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಹೆಜ್ಜೆ ತನ್ನೆಗೆ ಮತ್ತೆನೋವನಿಸುವುದು”.

3. ಶೋಧ ಪುಸ್ತಕ : ಕ್ರಿ.ಶ.ಸು. 300 ರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಜೈನ ಮೈ - ಮರಣಶಾಸ್ತ್ರದ ಈ ಅಪರೂಪವಾದ ಗ್ರಂಥವು ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೊಡುವ ಕೃತಿಯಾಗಿತ್ತು. ತರುವಾಯ ಈ ಮೈತ್ರಾಂಸರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದುದು, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು (ಡಾ. ಹಿರಣ್ಯ ಜೈನರ ಜೊತೆ) ಇದರ ಮುಖಂತರ ಜೈನ ಮೈತ್ರಾಂಸರ ಕೈಗೆ ಹೋದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೈನ ಕ್ರಮದ, ಕಥೆ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸುಯಮಾದ್ಯರು ನ, ಜೈನ ಮೈತ್ರಾಂಸರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಲವು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ಣ ವಾದವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಹು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಗ್ರಂಥ. ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾದ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಅವರ ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದ ಮೊದಲ ಸಂಪಾದಕರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಧರನಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉಲ್ಲೇಖ ಬರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಅನೇಕ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲಾಧಾರ, ಕಾಕತಳ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥದಂತರಗಳಲ್ಲಿ

ದೊರೆಯು ತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ದಲ್ಲಿ ಈ ಷರುದ ಅಬ್ಯಾಸ ಚಾಳೀ ಜಾಗೃತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುಷು ದ.

4. ಕುತುಹಲನ ಲೀಠವಕು ಕಹಾ (ಕ್ರಿ.ಶ . 800) ಮ ತ್ತು

5. ಉದ್ಯೋತ ನಸುಖಯ ಕು ಮರು ಮಠಾ (ಕ್ರಿ .ಶ. 600)

ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳ ಜೈನ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಶುರು ವಹ ತ್ತವ ಸೊತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವು ಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯತು ವಾಯು ಗದಬಾರ ತೀರು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಬಲು ಹುಲ ಸಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತ ವಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡೂಡಾ. ಉಪಾದ್ಯೆರು ವಠದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ವಾಗಿ ಮ ತ್ತು ಪಠ್ಯಾಣವಾಗಿ ಸುಷಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಲೀಠವಕು ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರುಣಕ್ಕೆ ಸುವಗ್ರ ಒಂದು ದಶಕ ಪಶ್ಚಿಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಯ್ತು, ಮದು ಅವರೀಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕು ಮರು ಮಠಾ ತಾನು ಬಳಗೊಡವ ಅನೇಕ ವೈಭ್ಯ ಪುಣ ಷಯ ನುಷುಣು ಮೂಕ ಅನೇಕ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಷರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳ್ಲಿರು ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯೆರು ವರ ಸಂಪಾದನಾ ಶೈಲಿ ಮ್ವಜನರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಮ್ವದ ಸುಶೇಷದನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶ್ಲಾಘನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

6. ಬೃಹ ತ್ತಥಕೀಶತ ಕ್ರಿ.ಶ . 931-32 ರಲ್ಲಿಹರ್ಷೇಣಾ ಚಾರುಣದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿತ ವಾದ ಈ ಕಥಕೀಶತ 157,ದಮಿಣಕ್ಕೆ ಕಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ದವೇರು ಕೃತಿಯ ವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂ ಕ್ರಿ.ಶ .100 ರಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಕೀಶಾ ಚಾರುಣದ ರಚಿತ ವಾದ ಮೂಠಾದನಾ ಎಂಬ ಬೃಹ ತ ಅದಿಕೃತ ಈ ಮ ಗ್ರಂಥ .

ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯೆಯು ವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನಾ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ 112 ಪುಟಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಎಂದರೆ ಬಾರ ತೀರು ಕಥನಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸುಷ್ಪ ಇತು ವಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಡ, ಬೌದ್ಧ ಮ ತ್ತು ಜೈನ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮರಗಳೊದಿಗೆ ಜೈನ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜೈನಚಾರುಣರು ಸಂಸ್ಕೃತಬಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಡೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಡೇ ಆದ ಶಬ್ದಸುತ್ರಿನೊಡನೆ ಬಳಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಲ್ಲದೆ ಈ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಆದಿಗೃಹ್ಯಗ್ರಂಥವಾದ ವಡ್ಡಾರದನಿರು ವಿಲೆ ಅವರ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಾ. ಡಿ. ಪು. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ವಡ್ಡಾರದನಿರು ನ್ನ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಅದರ ಮುಖ್ಯಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕ ಆಶುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಈ ಪ್ರಬಂಧವೇ ಆಗಿ ಸುದಾನವಾಗಿತ್ತು. ವಡ್ಡಾರದನಿರು ಬಗೆಗೆ ಪಿ.ಎಚ್. ಡಿ. ವ. ಶಾಲು ಬಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಬಂಧವೇ ನನಗೆ ಪ್ರಚೀನವೆನಿಸಿದೆ. ಈ ಸುವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಾಂಕನ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಈಗಾಗಲೇ ಉದ್ಧರಣೆಗಳಿವೆ.

7. ದೀರ್ಘಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ರಿ. ಶ. 800 ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕ ರೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಜೈನಾಚಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯವರು ಮುಖ್ಯಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಕೃತಿ, ಬಾರ್ತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲೆ ವಹಿಸಿ ಪಡೆದಿ. ವಕೀಂದರಿ, ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಬಾರ್ತಿಯ ಪ್ರಹಸನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪ್ರಥಮ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ಅಸಾಧ್ಯ, ಅಸಂಬಂಧ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ, ಪ್ರಹಸನ ರಚನೆಯನ್ನು ಜನ ದೀರ್ಘ ಕಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮುಖಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿ, ಹೇಳಿದ ಈ ಕೃತಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಸತ್ಯಪೀಡಕ ದೃಷ್ಟಿ, ತಿಳಿ ಛೇದನವು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸನಬಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎನಿಸುವ ತಾತ್ಕಾರ, ಬಹು ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಮೂಲ ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆ, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯವರ ಮೈತ್ರಿನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ತರಾಯ ತಂದೆ.

ಇನ್ನು ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯವರು (ಕಲ್ಪಸಲ ಸಹ ಸಂಪಾದಕರೊಂದಿಗೆ) ಸುಮಾರು 80 ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯುಗಳು (General Editorials), ದೀರ್ಘ ಮೇಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲ್ಲಟ್ಟ, ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 70 ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು 14 ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮುಖ್ಯಾತ್ಮಕ, ಆದಿಗೃಹ್ಯಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವಾಗಿ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳಂತಿವೆ ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತ.

iv ತವ್ವ ಸುತೇಷುದನ ವ್ಯಾಪ್ತಿರುಲ್ಲಿ ದೀರಿ ಮ್ಹಾಂಸುಹದ ಆದ ತಪ್ಪು ತಡೆಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಲೇಖನಗಳೂದಿಗೆ ತಿದ್ದಿ, ಸುತೇಷುದನಿಗೆ, ಸುತೈಕಿ ನ್ಯಾಯ ದೀನ ಕೀಕೊಡು ವದ.

ಈ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಅದಶೃಂಗಕ್ಕೂ ಬಂದೇ, ಎರಡೂ ಉದಾಗ ರಣಗಳನ್ನ ಗಲಿ ಆದಾರಗಳನ್ನ ಗಲಿಕಿಟ್ಟಿ ವಿಮ ರಿಸಿದರಿ ಈ ಬರ್ಚೆ ಸಾಧನಕ ವದೀತೆಂದ ನನ್ನಬಾವನೆ:

I

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವರು ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ 'ಪ್ರವಚನಸಾರ' ಎಂಬ ಅಧಿಕೃತ ಆಗುವ ಗ್ರಂಥದ ವಿಲೆ ಸುತೇಷುದನಿಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಅಥವಾ ಅದರ ತರುವಾಯ, ಈ ಕೃತಿಯ ಉಪಬಂಧವು ಮಜ್ಜಿನ ಶೌರಸೇನಿಯ ವಿಲೆ ತಿಷ್ಠು ದಿಳಕು ದಿಲ್ಲುವ 'The Prakrit Dialect of Pravacan Sara' "ಪ್ರವಚನಸಾರದ ಪ್ರಾಕೃತ ಉಪಬಂಧ" ಎಂಬ ಮಧ್ಯ ತ್ವೋಣ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದ, ಮುಂಬಯಿ ಮ್ಹಾ ಮ್ಹಾಲಯದ ಸುತೇಷುದನಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪುಟ

III-6 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಿದು.

ಇದರಂತೆಯೇ ತಿಷ್ಠು ದಿಳಕು ದಿಲ್ಲುವ ಪುಸ್ತಕ, ಚಯಲೇಖನ ಮತ್ತು ಕುಮಯು ಮತಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದುಂಟು.

ii

1883 ರಲ್ಲಿ Indian Antiquary ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಫ್ರೆ. ಹೆನ್ರೀಲ ಎಂಬ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮ್ಹಾಂಸುಹ ಶುಭಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಆತನ ವ್ಯಾಕರಣಮಹಾಲಾಹರಿ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮರಿಸಿ ಈತನು ಶುಭಚಂದ್ರ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಶಂಕೆಯು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವರು ಈ ಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಭಾರತಾರಕರ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮ್ಹಾ ಶೇಷುದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ (A.B.O.R. Vo1.I. XIII) 1930 ರಲ್ಲಿ Subhacandra and his Prakrit Grammer' "ಶುಭಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಾಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣ" ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದ, ಈ ಕೃತಿಯು ಶುಭಚಂದ್ರನನ್ನು ದೀರಿ ಏಳು ಜನ ಶುಭಚಂದ್ರರದ ದೀಪಣಿ, ನಿಜವಾದ ಶುಭಚಂದ್ರನನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿ ಮ್ಹಾಂಸುಹಪ್ರಶು ಸಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದರು.

ಅದೇ ರೀತಿ 'ಯ ಜಾನಿಯ ಸಂಘ' ಜೈನ ಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿ ಗುಂಟಾಗಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಇದರ ವಿಲ ಅನೇಕ ಖ್ಯಾತಿಯವರು ವಿಭಿನ್ನ ಬಿಜಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾಗಿದಾಗ, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರು 'Yapaniya Samgha A Jaina Sect' "ಜೈನದರ್ವಾದ ಒಂದು ಪಂಥವಾದ ಯ ಜಾನಿಯ ಸಂಘ" ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಂಬಯಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶೇಷಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 1933 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಷರದ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ವರದಿ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಯನ-ಅನುಸಂಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದು ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರಿಸಿ ಷೇಷ ಬಿಳುಪು ದಿಲ್ಲಿದರು .

"The Meaning of Yapaniya" "ಯ ಜಾನಿಯ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ" (ಶ್ರೀಕರಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ 1973) ಮತ್ತು **"More Light on the Yapaniya Samgha"** "ಯ ಜಾನಿಯ ಸಂಘದ ವಿಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಳುಪು" (ಬರಹರಕರ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಖ್ಯಾತಿಯವರು ಶೇಷಾದ ಪತ್ರಿಕೆ, 1974) .

iii

ಇನ್ನೂ ಮೂರನೆಯ ಉದ್ದೇಶದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು .

"The Lesya Doctrine" ಲೇಷ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ' ಜೀವಾತ್ಮನ ವರ್ಣ ಖ್ಯಾತಿಯ ಸುಂಭವಿಸಿದ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಪಂಡಿತರು ಬರೆಯಿದರು (1935) ದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಅದು ಪಂಡಿತನ ಕ್ರಿಯಾ ಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಸುಂಭವಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು .

ಹೀಗೆಯೇ **"The present position of Prakrit, Jaina and Buddhist Studies"** ಪ್ರಾಕೃತ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಆಧ್ಯಯನಗಳ ಇದಿನದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧ ಲೇಖನವನ್ನು ಇದೇ

ಪುಷ್ಪತಿಸ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಅಧಿಷ್ಠಾನದ (1941) ಫಿರ್ಕಾ ರಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಂಡಿಸಿದ್ದು ನ್ನು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

iv

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಆದರ್ಶದ ಉದಾಹರಣೆ:

ಆಚಾರ್ಯ ನೀವಿಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು "ಗೊಮ್ಮಟಪದವನ್ನು ಕೀಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ "ಜೀವತತ್ವ ಪ್ರದೀಪಿಕಾ" ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಟೀಕಾಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕೀಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಬರೆಯಲಾದ ಹಲವಾರು ಮಿಥ್ಯಾಂಸರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರು ಈ ಷಯದ ಪೆಲೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ, ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಟೀಕೆ 1600 ರಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟಾದ ನೀವಿಚಂದ್ರನಿಂಬ ಮಿಥ್ಯಾಂಸರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಅದು ಕೂಡ ಕೀಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಮೂಲ ಕನ್ನಡ ರಚನೆಯಲ್ಲೆ ಮುಂಚೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಉದ್ಘೋಷದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚಿದ ದಾಖಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿದರು.

ಹೀಗೆಯೇ ಅವರ "Materials for the Interpretation of Gommata"

"ಗೊಮ್ಮಟಪದವನ್ನು ಮೇಚಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಧನಗಳು" (ಬಾರ್ತಿಯ ಇತಿಹಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ 1940) ಎಂಬ ಲೇಖನಗಳು, "ಗೊಮ್ಮಟ" ಈ ಪದಗಳು "ಮನ್ಯು" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ಹಲವು ಇತರ ಮಿಥ್ಯಾಂಸರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ತಿದ್ದು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಲೇಖನವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಇಂಥ ಇತರ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಈ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ನನ್ನಂತಹ ಹಲವಾರು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿ, ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸುಲಭವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆ; ಹೇಳುವ ಸುಲಭವಾದ ನೆಲೆಯುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಆನುಭವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು "Kannada words in Hemacandra's Desinamamala ಹೇವ ಚಂದ್ರ ದೇಶೀನಾಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪದಗಳು" (ಬಿ.

ಪ್ರಾ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ, 1931) ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 5 ವರುಷಗಳ ವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೀರ್ಘ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾ ಮೌಲರು ದ ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆಯ 1962-67 ರ ಸಂಕ್ರಮಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಅಧ್ಯಯನ ನಾಣ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಾದ ಕನ್ನಡ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಪ್ರಾಕೃತದ ಕಿರ್ತನಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಮುಖ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ **Some observations on the Apabhramsa Chapter of the “Sabdamanidarpana”** “ಶಬ್ದ ಮಣಿಪರ್ಣಿ ಅಪಭ್ರಂಶ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇಲೆ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳು” ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು, ಬಾರ್ತಿಯ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮೌ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದ (1981) ಅಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ, ಬಾಹಾರಕರ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮೌ ಸಂಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ (1981) ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ಲೇಖನ, ಬಾರ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಮೇಶೀರು ಮಧ್ಯಾಂಸದ ಬಳಿರುವ ವಚನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ. ಹೀಗೆಯೇ “ಕನ್ನಡ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ವೈಶಾಚಿ ಮೂ” **‘On the Paisaci origin of Kannada Language’** “ನಾಗವರ್ಮ ಮತ್ತು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳು” **Nagavarma and Three-and-half Languages** ಇತ್ಯಾದಿ ನನ್ನ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಉಪಾದ್ಯರು ವರಸುವ ಗ್ರಂಥ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅತ್ತೀರು ಮತ್ತು ಗಾಡ ಅಧ್ಯಯನದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದಂತಹ ಕಾರಿವೆ. ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳ ಹಲವಾರು ಮಧ್ಯಾಂಸದೊಳಗೆ ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುವೆನು.

ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯರು ವರ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆರೆಸುವುದು ನನ್ನ ವಸ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯರು ವರ ಸುವ ಮು 45 ವರುಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಒಂದು ಸುವ ಗ್ರಂಥ ಗ್ರಂಥದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಫುಲಬಾಬು, ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಶಿಸ್ತು ಬದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಮೆರೆಣ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು **(Bibliography of His**

ಮುಂದೆ 15 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಬಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆನು. ಆದರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಗ್ರಂಥದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆನು. ಅಂದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಇತರ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥಗಳಂತೆ ಇದೆ.

“Dr. AN. Upadhye and His Research Papers” ಡಾ. ಆ. ನೀ ಉಪಾಧ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾಪತ್ರಗಳ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ-ಗ್ರಂಥದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಅವರ ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶ ರೂಪವಾಗಿ, ಅಥವಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯ ಗ್ಲಾಸನ್‌ಪೆ ಸೆಡ್ಲೆ (Glaseapp Foundation) ಯಿಂದ **“Ludwing Alsdrof Cleine Schriften”** ಎಂಬ ಶ್ರೀ. ಅನ್ವಯವಾಗಿ ವರದಿಪತ್ರ 1974 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇಟ್ಟೆನು. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಚಂದ್ರ ದೇವರ ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಪಿ.ಲೆ. ಈ ರೋಜನಿಯ ಕಾರ್ಯಚರಣೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ತರುವಾಯ ನಾನೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರಚನೆ ಬರೆದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೇ ಉಳಿದು ಮುಂದಿನ ಖೇಚುಗೆಯು ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಸಂಶೋಧಕರೂ, ತುಂಬಾ ವರದಿಪತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಂದಿಸುವುದಾಗಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ.

3. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಸಮಿಲನ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ, ಜೋಷಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಕರಗಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯೆಗಳು ವರದಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡವು ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಿನಗಿಂತ ತಂದೆ ತಮ್ಮಿಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾದೀತು.

1968 ರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಘಟಿಸಿದ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಭಿಲಾಷೆ, ಬಾರತೀಯ ಪ್ರಾಕೃತ ಸಂಘಟನೆಗಳು ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು : ಪ್ರಾಚೀನ

ಬಾರತದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಪುನಃ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಯ ಜತಿಗೆ, ಪ್ರಾಕೃತದ ನ್ಯಾಯ ಬದಲಾದ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ-ಕ್ರಮಗಳ ಮತ್ತು ಪಾಲಿ ಲೇಖನಗಳ ಜತಿಗೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಬೇಕು.

ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಮತ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಮೂಲಾಂಕನ ಮೂಲಕವೂ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಷನ್‌ನಿಂದಲೂ ಉಪಾದ್ಯಾಯರು ಡಾ. 1969 ರಲ್ಲಿ ಕಲಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಪಂಡಿತರ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾಬಾಯಿ ಜಿ. ಬಿ. ಸ್ವಾಮಿನಿ ಅವರು “ಜೈನ ಸಂವಿಧಾನ”ದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ, ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಕೃತ-ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಸುತ್ತರ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜೈನ ಸಂವಿಧಾನದ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಆ ಸಂದಿರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯು: ಜೈನ ಆಗುವ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು, ಜೈನ, ಡುಮೇ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು, ದೊಡ್ಡದಾದುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಾಂಕಿತ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಿತ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಜೈನ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ದಿಂಚು, ಶ್ವೇತಂಬರ, ಸ್ಥಾನಕವಾಸಿ ಮತ್ತು ತೀರಾಪಂಥಿ ಈ ಮೂಲಕ ಶಾಖೆಗಳ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೈನ ಆಗುವ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಶಾಖೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದು ತೀರಾಪಂಥಿ ಮುನಿಹನಿಯಿಂದ ವ್ಯಾ. 1969 ರಲ್ಲಿಯೂ ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯಾಯರು ಈ ಉದ್ದಾರ ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ದೈನಂದಿನ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದೆ.

ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಡಾ. ಉಪಾದ್ಯಾಯರು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. 1974 ರಲ್ಲಿ ದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಬಾರತೀಯ ಶ್ರಮದ ಸಾಂಗವಾದ 5ನೆಯ ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಜನ ನೀಡಿದಾಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು : ಜೈನ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಸಂವಿಧಾನವಾಗಿ ಹಲವು ಜಮಾನೆ ಮ್ಯಾಜೇಂಟ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು

ವ ಪಾಚಿಕು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಮಿಷ್ಣಾಂಸರೊತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೊಬ್ಬಗಲ ದೊರೆಯು ತ್ರಿವೆ. ಅಫು ಗು ಸು ದ ಪರೀಷಗ ವ ಪಾಚೊಚ್ಚು ಚಿಕು. ತಾಫು ಕೈಕೊಡ ಕಾರುಣದಲ್ಲಿ ಆ ಮಿಷ್ಣಾಂಸರ ಪಾಚೊಯ ಕಷ್ಟ ಪಡ ತ್ರಿಧರಿಯ ದರ ಕಲ್ಪನೆಯ ನ್ನ ಸಹ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯೆಯ ವರ ಆ ದಿನ ಸುಚಿಕೆಗೆ ವ ಪಾಚೊಚ್ಚು ರು.

ಶ್ರೀ. ಬ್ಯಲರ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತ-ಪ್ರಾಕೃತ ಹ ಸ್ತಲಿತಗಲ ಆದಾರದ ವೇಲಿದ ಪ್ರಾಚಿನ ಬಾರ ತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರೆಯ ನ್ನ ಬೆದರ. ಪ್ರೊ. ಡಾ ಪೊಬಿಯ ವರ ಬಾರ ತಕ್ಕೆ ಬುದು, ಅನೀಕ ಹ ಸ್ತಲಿತ (ತ ಡೊಣ್ ಗುಂಧಗಲನ್ನು) ಕಲಹಾಚಿ ಕೆಲ ಜೈನಮ ನೊಳನ್ನು ಕಯ, ಅವರೊಪನೆ ಸು ವ ತೊಚನೆ ನ ಡೊಣ್ ಸ್ವ ಡೊಣ್ಣೆ ವ ಡೊಣ್ಣೆ ಲಫು ಪ್ರಾಚಿನ ಜೈನಗ ವ ಗುಂಧಗಲನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧ ವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ.ಲಾರು ವ ನ್ನರ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ದ ಉನ್ನತವಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಯನ ಆಗ ವ ಗುಂಧಗಲ ಟಿಕಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ದ ಹ ಸ್ತಲಿತಗಲ ದಶಿಯ ವೆಲೆರೀ ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಸುದನೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ ವದು ದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ. ಶು ಬ್ರಿಂಗರ “The Doctrine of the Jainas” ಎಬ ಕೃತಿಯು ಕೂಡ ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರು ಅಫು ವ ಸುದ್ಧ ಕೃತಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರದ ಪ್ರೊ. ಆಲ್ಸ ಡೊಪೆರ ವ ಪಾಚೊಚ್ಚು ಜೈನ ಗುಂಧ ಬಾಡಾರ ವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸು ವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಬಾರ ತಕ್ಕೆ ಬುದರು. ಆದರೆ ಅವರೇ ದೀಕಾದ ವ ಪಾಚೊಚ್ಚು ತಾಡೊಣ್ಣೆ ಪ್ರಾಚಿನ ಪ್ರತಿ ಕ ಸ್ವಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕಂಡ ಬದಾಗ, ಕೊಣ್ಣೆ ಕು ರಕ್ಕೆ ಬುದು ನ್ನಲ್ಲಿ (ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯೆಯ ವರಲ್ಲಿ) 9-10 ದಿನ ಕಳೆದ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ನ್ನ ಕ ಲಿಪಿ, ಆ ತಾಡೊಣ್ಣೆ ಪ್ರತಿಯ ನ್ನ ಓದಿಕೊಂಡು ತೊಡು ಕೊಣ್ಣೆ ವ ಶಕ್ತರು ಸ್ವ ಪಣ್ಣೆ ವ ಡೊಣ್ಣೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಡರು.

ಇದೀ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯೆಯ ವರ ಬಾರ ತಿಯ ಸೊಣ್ಣೆದಕೆ ಮಿಷ್ಣಾಂಸರೇ ಸುಕಾಲಿಕೆ ಎಚ್ಚರೆಯ ನ್ನ ಕೊಚ್ಚು ರು. ನಮ್ಮ ಮಿಷ್ಣಾಂಸರ ಏಕಾಂಗಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾರುಣ ವ ಪಾತ್ರರಿ. ಜೈನ ದ ವರ್ಣ-ತತ್ವಗಳೊಪನೆ ಬೊದ್ದ ವತ್ತು ವೈದಿಕ ದ ವರ್ಣಗಳ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ನ್ನೂ ಹೊಂದಿರು ವಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಥವರ ಹ ಲಫು ಬಾರಿ ತಕ್ಕ ಸೊಣ್ಣೆದನೆಯ ಕಿಸುಡಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಚಿಕು ತ್ರಿ. ಕೀವಲ “ಜ್ವಲ ದಾಜಿ” ಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಕೆಲಸ ಆಗು ತ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಡೊಣ್ಣೆ ಪಡುವ ದೀಕು; ಜತಿಗೆ ಪ್ರಾ ವ ಪಾಚೊಚ್ಚು ಅ ವಶ್ಯ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹ ಲವರು ಮಿಷ್ಣಾಂಸರ ಶ್ರೀ. ಡಾ ಪೊಬಿ, ಶ್ರೀ.

1. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯದ

ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ

ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರು ಜೈನ ಮೈತ್ರಿಯ ವಿವರಣೆ (Jainologist) ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಮೈತ್ರಿಯ ವಿವರಣೆ (Orientalist); ಬಾರ್ತಿಯ ಮೈತ್ರಿಯ ವಿವರಣೆ (Indologist) ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಂದ ಜೈನೀಕರಣ ಮೈತ್ರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಗಮನವು ಕೊಡುವ ಸಂದಿವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮೈತ್ರಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ, ಬಾರ್ತಿಯ ಮೈತ್ರಿಯೂ, ಬಾರ್ತಿಯ ಮೈತ್ರಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಜೈನ ಮೈತ್ರಿಯೂ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಟ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ಅವ್ಯವಹಾರ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಡಾ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವರು ಪ್ರಾಚೀನ-ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯದ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ, ಸಂಪಾದನೆಯ ಲೇಖನಗಳ ಆದರ್ಶಲೇಖಕರಿಗೆ, ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ, ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅವರು ಅಪ್ಪಟ ಕಾರಣಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಗ್ಗೆಯೂ ತುಸು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಕೆಲಸವು.

i ಅವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಪ್ರವಚನಸಾರ
2. ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ
3. ಶಿವೋಯ ಪಲ್ಲಾಪಿ
4. ಭೂತ ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಡು
5. ಲೀಲಾ ವಚನ ಕಥಾ
6. ಕುಮಾರು ಮಹಾ